

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

زمان چاپ: ۱۴۰۲/۱۱/۲۰

شماره مجوز مجله: ۸۰۴۰۰

بررسی رابطه شیوه های فرزندپروری والدین با سبک های حل مساله در دانش آموزان

مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند

زینب صفری^۱، زهرا صفری^۲، فاطمه صفری^۳

۱- کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه پیام نور فراشبند

۲- کارشناسی ارشد روان شناسی تربیتی دانشگاه پیام نور بوشهر

۳- کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی دانشگاه بین المللی پیام نور عسلویه

چکیده

این پژوهش به بررسی رابطه شیوه های فرزندپروری والدین و سبک های حل مساله در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند پرداخته است. طرح تحقیق حاضر از نوع همبستگی است. جامعه آماری این تحقیق را کلیه دانش آموزان ابتدایی شهرستان فراشبند می باشد. برای تعیین حجم نمونه از جدول مورگان استفاده و تعداد ۳۵۱ نفر بعنوان نمونه آماری انتخاب شد. شیوه نمونه گیری در این پژوهش به صورت طبقه ای تصادفی بود. از پرسشنامه سبک فرزند پروری والدین و پرسشنامه سبک های حل مساله برای جمع آوری داده ها استفاده شد. برای تحلیل داده های از آزمون رگرسیون تک متغیره و چند متغیره و نرم افزار SPSS استفاده شد. از سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه رابطه منفی و معناداری دانش آموزان دارد. سبک فرزندپروری مقتدرانه رابطه مثبت و معناداری دانش آموزان دارد. سبک فرزند پروری سهل گیرانه رابطه معناداری و منفی با سبک های حل مساله دانش آموزان دارد. از سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه رابطه منفی و معناداری با سبک های حل مساله دانش آموزان دارد. و در نهایت نتایج تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه رابطه مثبت و معناداری با سبک های حل مساله دانش آموزان دارد.

کلمات کلیدی: شیوه های فرزند پروری، سبک های حل مساله

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

مقدمه

خانواده یکی از نهاد های مهم و اولیه در جوامع است که به رغم تغییر و تحولات اساسی در اهداف و کارکرد ها هم چنان پا برجاست و استوار باقی مانده است و اهمیت اساسی خود را حفظ کرده است. فرزندان را در آینده منعکس کننده ی رفتار والدین می دانند. تحقیقات نشان داده است که تعامل بین فرزندان و والدین و چگونگی برقراری ارتباط والدین با فرزندان مهم ترین و اساسی ترین عوامل در بین عوامل مختلفی است که بر پرورش و شخصیت سالم کودکان تاثیر می گذارد. فرزند پروری به عنوان فعالیتی پیچیده، شامل روش ها و رفتار های ویژه ای است که به طور مجزا در تعامل با یکدیگر بر رشد فرزندان تاثیر می گذارد (طافی، ۱۴۰۰).

همانطوری که گفته شد سبک فرزندپروری والدین یکی از مباحث مهم در تربیت فرزندان و شکل گیری شخصیت آنان است (پناهی، ۱۴۰۰). فرزندپروری که ترکیبی از رفتارهای والدگری است، در موقعیت های زیادی در تعامل والد فرزند روی می دهند و جو فرزندپروری بادوامی را پدید می آورند (بلزچنر^۱ و همکاران، ۲۰۲۰) و والدین تلاش می کنند تا اجتماعی کردن فرزندان و کنترل آنان را در دست داشته باشند (رایان و احمد^۲، ۲۰۱۸). در فرزندپروری سبک های متفاوتی بکار برده می شود که هر یک بر متغیرهای خاصی تأکید دارند مانند، سبک مقتدرانه، سبک مستبدانه، سبک سهل گیرانه و سبک بی اعتنا (موریرا و کاناوارو^۳، ۲۰۱۸).

بر اساس تاثیراتی که ممکن است سبک های فرزندپروری بر حوزه های مختلف زندگی فرزندان داشته باشد، این پژوهش به بررسی رابطه شیوه های فرزندپروری والدین و سبک های حل مساله در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراهین پرداخته است.

بیان مساله

بشر امروزی با وجود انواع پیشرفت ها، به علت انحرافات اخلاقی و تربیتی، گرفتار بحران و نابسامانی هایی فراوان شده است که حاکی از به کار نگرستن نظام تعلیم و تربیت صحیح است. انسان استعداد رسیدن به قرب الهی را دارد و این امر با تربیت حقیقی امکان پذیر است. «خانواده» از عوامل مهم و بسیار مؤثر در تربیت انسان است که هم به لحاظ زمانی و هم به لحاظ کیفیت تأثیر، مهم ترین محیط برای شکوفایی استعدادهای مختلف فرزند است. هر خانواده شیوه های خاص را در تربیت فردی و اجتماعی فرزندان خویش به کار می گیرد. این شیوه ها که شیوه های فرزندپروری نامیده می شوند، متأثر از عوامل گوناگون مانند عوامل فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و غیره است (طباطبایی و همکاران، ۱۳۹۲). شیوه های فرزندپروری والدین، عنصری اساسی برای رشد

^۱ - Rayan and Ahmad

^۳ - Muroya and Canavaro

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

و تربیت فرزندان در تمام ابعاد وجودی آنان است. در علم روان‌شناسی، فرزندپروری به شیوه غالب بر تربیت فرزند از سوی والدین تأکید می‌کند که متأثر از عوامل فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است (عادل پور، ۱۳۹۶).

همانطوری که گفته شد، خانواده اولین و مهم‌ترین پایگاه اجتماعی است که در تربیت، اجتماعی کردن و آموزش فرزندان نقش دارد (گومز - اورتیز^۱ و همکاران، ۲۰۱۶). شواهد محکمی وجود دارد که سبک‌های فرزندپروری منجر به تحکیم خانواده می‌شود (جورجیو^۲ و همکاران، ۲۰۱۷؛ فوسیانی^۳ و همکاران، ۲۰۱۶). سبک‌های فرزند پروری توسط بامریند^۴ (۱۹۹۱) مطرح شده است که با سه سبک مستبدانه، مقتدرانه و سهل‌گیرانه مشخص می‌گردد. والدینی که از سبک مستبدانه استفاده می‌کنند دارای رفتارهای سرد، خشن و بی‌اعتنا هستند که کنترل زیادی روی رفتارهای فرزند خود دارند. این خانواده‌ها بسیار رفتارهای سلطه‌جویانه دارند و همیشه دنبال افزایش قدرت و تسلط خود در خانواده هستند (راجندران^۵ و همکاران، ۲۰۱۶). در مقابل والدین دارای سبک فرزندپروری مقتدرانه تلاش می‌کنند با برقراری یک رابطه گرم و سازنده با فرزندانشان تعامل کنند (کززو^۶ و همکاران، ۲۰۱۸). در این سبک والدین از فرزندان شان انتظار رفتار مناسب و عاقلانه دارند؛ در همین راستا راه‌های رسیدن به موفقیت و رفتار مناسب را نیز به آنها آموزش می‌دهند. سبک مقتدرانه فرصتی را در اختیار فرزندان قرار می‌دهد تا خواسته‌ها و نظرات شان را بیان کنند. همین موضوع باعث می‌شود در تصمیم‌های خانواده دخیل باشند و بکوشند بهترین عملکرد را از خود به نمایش بگذارند تا اعتماد والدین را جلب نمایند (چارالاموس^۷ و همکاران، ۲۰۱۸).

سبک‌های حل مساله، مزایای مختلفی برای دانش‌آموزان به همراه دارد. فردیانسياه^۸ و همکاران (۲۰۲۱) در نشان داد که مهارت‌های حل مساله دانش‌آموزان تاثیر معناداری بر اضطراب امتحان این دانش‌آموزان دارد. جیولی^۹ و همکاران (۲۰۲۰) نشان داد که بین مهارت‌های حل مساله با خودکارآمدی و اضطراب ریاضی دانش‌آموزان رابطه معناداری وجود دارد. نویبانداری و همکاران^{۱۰} (۲۰۱۹) نشان داد که بین خودپنداره با مهارت‌های حل مساله رابطه معناداری وجود دارد. پاولیوک^{۱۱} و همکاران (۲۰۱۷) نشان داد که مهارت‌های حل مساله منجر به کاهش اختلال اضطراب این افراد می‌گردد. تورنار^{۱۲} و همکاران (۲۰۱۵) نشان داد که راهبردهای کودکان در حل مساله باعث بهبود خودپنداره در این کودکان می‌شود. رامیرز^{۱۳} و همکاران (۲۰۱۵) نشان داد که راهبردهای حل

^۱ - Gómez -Ortiz

^۲ - Georgiou

^۳

^۴ - Baumrind

^۵ - Rajendran

^۶ - Cerezo

^۷ - Charalampous

^۸ -Ferdiansyah

^۹ -Julie

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

مسئله رابطه معناداری با اضطراب تحصیلی دانش آموزان دارد. مهدوی و همکاران (۱۳۹۸) در مطالعه ای نشان دادند که آموزش مهارت حل مسئله بر افزایش سازگاری اجتماعی و راهبردهای خودتنظیمی کودکان تأثیر معنی داری دارد. همچنین نتایج مطالعات نشان داده اند که بین راهبردهای حل مسئله، انگیزه پیشرفت و عزت نفس در بین دانش آموزان همبستگی مثبت معناداری وجود دارد (پینار^۱ و همکاران، ۲۰۱۸؛ پاکارینن^۲ و کیکاس^۳، ۲۰۱۹).

اهمیت و ضرورت تحقیق

خانواده از نهادهای مهم و بنیادی جامعه است که نقش اساسی در زندگی فرد و جامعه دارد. اهمیت خانواده در حکم نهادی اجتماعی، امری غیر قابل تردید است. اگر چه فرزند از جامعه و همسالان تأثیر می گیرد، ولی بیشتر تحت تأثیر خانواده است. تأثیر خانواده در کودک و نقش های مهم آن در جنبه های سازندگی، فرهنگی، اجتماعی، اخلاقی و غیره بسیار مهم و عظیم است. خانواده نخستین پایگاهی است که پیوند بین کودک و محیط را فراهم می کند. دوران کودکی از مهم ترین مراحل زندگی است که در آن شخصیت فرد پایه ریزی شده و شکل می گیرد. از این رو با توجه به اهمیت خانواده و همچنین دوران کودکی، پرداختن به تحقیقات علمی در زمینه خانواده و مراحل کودکی افراد از اهمیت و ضرورت بالایی برخوردار است.

تأثیر خانواده در رشد همه جانبه کودک از لحظه تولد آغاز و با قدرت و فراگیری خاصی آشکار می شود و در سراسر زندگی باقی می ماند. روابط صحیح و متعادل والدین و فرزندان یکی از عوامل مؤثر در سلامت و بهداشت روانی آنان است. تحقیقات نشان می دهد که در میان عوامل گوناگونی که در پرورش و شخصیت سالم در کودکان و نوجوانان مؤثرند، تأثیر متقابل کودک و والدین و نحوه برخورد و ارتباط والدین و کودک از مهمترین و بنیادی ترین عوامل محسوب می شود (طباطبایی و همکاران، ۱۳۹۲). هر کدام از این شیوه های خاص فرزندپروری والدین، می تواند در شکل گیری شخصیت و هویت کودک نقش اساسی داشته باشد. از این رو بررسی روابطه الگوهای فرزندپروری والدین با ویژگی های روانشناختی فرزندان و سبک های حل مسئله از اهمیت و ضرورت بالایی برخوردار است.

و در نهایت باید بیان کرد که با توجه به اینکه تا کنون در خصوص بررسی رابطه شیوه های فرزندپروری والدین و سبک های حل مسئله در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند تحقیقی در داخل کشور صورت نگرفته است از این رو اهمیت و ضرورت ایجاد می کند که با اجرای تحقیقی در این حوزه، جنبه های مجهول روابط بین این متغیرها شناسایی و نتایج آن جهت تدوین سیاست گذاری های مناسب در اختیار کارشناسان و برنامه ریزان حوزه تعلیم و تربیت قرار گیرد.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

اهداف

هدف اصلی

بررسی رابطه شیوه های فرزندپروری والدین و سبک های حل مساله در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند

اهداف فرعی

۱. شناخت و تبیین رابطه سبک فرزندپروری با سبک های حل مساله دانش آموزان
۲. شناخت و تبیین رابطه سبک فرزندپروری با ابعاد سبک های حل مساله (درماندگی در حل مساله، مهارگری حل مساله، سبک مساله خلاقانه، اعتماد در حل مساله، سبک اجتناب، سبک گرایش) دانش آموزان

فرضیه ها

فرضیه اصلی

شیوه های فرزندپروری والدین و سبک های حل مساله در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند رابطه معناداری دارد.

فرضیه های فرعی

۱. بین سبک فرزندپروری دانش آموزان رابطه معناداری وجود دارد.
۲. بین سبک فرزندپروری با سبک های حل مساله دانش آموزان رابطه معناداری وجود دارد.
۳. بین سبک فرزندپروری با ابعاد سبک های حل مساله (درماندگی در حل مساله، مهارگری حل مساله، سبک مساله خلاقانه، اعتماد در حل مساله، سبک اجتناب، سبک گرایش) دانش آموزان رابطه معناداری وجود دارد.

قلمرو پژوهش

این پژوهش با هدف بررسی رابطه شیوه های فرزندپروری والدین و سبک های حل مساله در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند در زمره تحقیقات روانشناسی تربیتی و در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ در مدارس ابتدایی شهرستان فراشبند اجرا می گردد.

تعریف متغیرها

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

شیوه های فرزندپروری والدین

اصطلاح فرزندپروری از ریشه پاریو^۱ به معنی "زندگی بخش" گرفته شده است. منظور از شیوه‌های فرزند پروری، روش‌هایی است که والدین برای تربیت فرزندان خود به کار می‌گیرند و بیانگر نگرش‌هایی است که آن‌ها نسبت به فرزندان خود دارند و همچنین شامل معیارها و قوانینی است که برای فرزندان خویش وضع می‌کنند. ولی باید پذیرفت که رفتارهای فرزند پروری به واسطه فرهنگ، نژاد و گروه‌های اقتصادی تغییر می‌کند (ماش و بارکلی^۲، ۲۰۱۲).

در این پایان نامه، شیوه های فرزند پروری به وسیله نمره پاسخگویان به پرسشنامه سبک فرزند پروری والدین بامریند (۱۹۹۱) بدست آمد.

تحقیقات مرتبط داخلی

علیمردانی و رحمانی (۱۴۰۰) در پژوهشی به بررسی رابطه سبک های فرزندپروری والدین و رفتارهای روانی-اجتماعی نوجوانان پرداختند. یافته ها نشان داد که شیوه های تربیتی والدین اثرات مثبت و منفی مهمی را در رفتارهای روانشناختی و اجتماعی فرزندان دارد. در نتیجه والدین می توانند با افزایش آگاهی های تربیتی خود در حفظ و افزایش سلامت روان فرزندان و رفتارهای روانشناختی و اجتماعی آنها نقش سازنده داشته باشند.

یکتا پرست و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی به بررسی تغییرات در سبکهای فرزندپروری ادراک شده در طول چهار نسل متوالی پرداختند. طرح این پژوهش توصیفی از نوع پس‌رویدادی بود. شرکت‌کنندگان در این پژوهش ۳۸۱ نفر بودند که از شش گروه سنی انتخاب شدند؛ به ترتیب گروه‌های سنی ۱۲ ساله (۸۰ نفر)، ۱۵ تا ۱۷ ساله (۸۰ نفر)، ۲۰ تا ۲۵ ساله (۸۰ نفر)، ۳۵ تا ۴۰ ساله (۶۰ نفر)، ۴۵ تا ۵۵ ساله (۵۰ نفر) و ۶۰ ساله به بالا (۳۱ نفر). گروه‌های نمونه اول تا چهارم به روش نمونه‌گیری چندمرحله‌ای و گروه‌های پنجم و ششم به روش در دسترس انتخاب شدند. شرکت‌کنندگان به پرسشنامه سبکهای فرزندپروری ادراک‌شده (نقاشیان، ۱۳۵۸) پاسخ دادند. نتایج آزمون خی‌دو نشان داد بین گروه‌های سنی از نظر سبک فرزندپروری ادراک شده تفاوت وجود دارد. سبک فرزندپروری مقتدر به‌طور کلی بیشترین درصد فراوانی را در کل گروه نمونه داشت. در گروه اول و دوم سبک فرزندپروری مقتدر به میزان بیشتری نسبت به سبکهای دیگر ادراک شد. در گروه سوم و چهارم سبک فرزندپروری آسانگیر بر دیگر سبکها غلبه داشت و در گروه ششم بیشترین درصد فراوانی در سبک فرزندپروری سختگیر به‌دست آمد. به‌طور کلی می‌توان نتیجه گرفت با توجه به ادراک گروه‌های سنی مختلف، که به نوعی نمونه‌ای از نسلهای تربیت شده متفاوت هستند، تغییراتی در سبکهای فرزندپروری به‌وجود آمده

^۱ pario

^۲ Mash & Barkley

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

که عمدتاً به سمت غالب شدن سبک مقتدر پیش رفته است. یافته‌ها با توجه به پیشینه‌های نظری و پژوهشی مرتبط مورد بحث قرار گرفته است.

نعمتی و نوررحمانی (۱۳۹۵) در پژوهشی به بررسی رابطه بین شیوه‌های فرزندپروری والدین با سبک‌های حل مساله در پسران دانش‌آموز مقطع متوسطه اول (کلاس نهم) شهرستان خنج استان فارس پرداختند. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل آماری اطلاعات بیانگر آن است که بین شیوه‌های فرزندپروری مقتدرانه و مستبدانه با سبک‌های حل مساله رابطه معنا دار وجود دارد که این رابطه در مورد شیوه فرزند پروری مقتدرانه مثبت و در مورد شیوه فرزند پروری مستبدانه معکوس می‌باشد. نیز بین شیوه فرزند پروری سهل گیرانه و سبک‌های حل مساله فرزندان رابطه معنا داری وجود ندارد. همچنین یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد که شیوه‌های فرزند پروری مقتدرانه و مستبدانه بین شیوه‌های فرزند پروری به ترتیب بیشترین ضریب تاثیر را دارند و این دو شیوه فرزندپروری ۹۵ درصد اطمینان از توان پیش بینی مناسب برخوردارند.

تقی زاده، الهام و بشارت (۱۳۹۴) به بررسی رابطه سبک‌های فرزند پروری ادراک شده والدین و درماندگی روانشناختی فرزندان پرداختند، تعداد ۴۸۴ دانش‌آموز دختر به تصادف از میان ۲۷۳۳ دانش‌آموز مشغول به عنوان نمونه به صورت نمونه گیری خوشه ای انتخاب شدند. نتایج پژوهش نشان داد که سبک مقتدرانه پدر، مقتدرانه مادر و سهل گیرانه مادر به طور منفی پیش بینی کننده های درماندگی روان شناختی فرزندان بودند. در تبیین یافته‌های پژوهش می‌توان گفت فرزند پروری مقتدرانه با کنترل منطقی به حمایت عاطفی، پاسخ دهی بالا اثرات مطلوبی بر سلامت روان و قابلیت های نوجوان داشته و موجب ایجاد احساس رشد و بالندگی و نوجوان می‌شود و فرزند پروری آمرانه با کنترل زیاد و پاسخ بینی پایین و فرزند پروری سهل گیرانه با حمایت عاطفی، تا سفته بالا و کنترل کم با پیامدهای ضعیف تر در فرزندان رابطه دارد.

تحقیقات مرتبط خارجی

نین^۱ و همکاران (۲۰۱۷) در پژوهشی به بررسی رابطه سبک‌های حل مسئله با سبک‌های فرزندپروری پرداختند. نتایج این تحقیق نشان داد که بین سبک‌های حل مساله با سبک‌های فرزندپروری رابطه معناداری وجود دارد.

لیندا^۲ و همکاران (۲۰۱۵) در پژوهشی به بررسی رابطه فرزندپروری و حل مستقل مسئله در کودکان پیش دبستانی مبتلا به آلرژی غذایی پرداختند. نتایج این تحقیق نشان داد که بین شیوه‌های فرزندپروری با سبک‌های حل مساله این کودکان رابطه معناداری وجود دارد.

^۱ - Neyen

^۲ - Lynnda

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

لاوسان^۱ و همکاران (۲۰۱۱) در پژوهشی به بررسی رابطه سبک های فرزندپروری ادراک شده، حمایت اجتماعی پرداختند. نتایج این تحقیق نشان داد که سبک های فرزندپروری دانش آموزان رابطه معناداری دارد.

روش

طرح تحقیق حاضر از نوع همبستگی^۲ است. تحقیق همبستگی یکی از انواع روش تحقیق است که در آن پژوهشگر می کوشد تا نوع رابطه میان یک چند متغیر را شناسایی یا درک نماید.

جامعه آماری

جامعه آماری این تحقیق را کلیه دانش آموزان ابتدایی شهرستان فراشبند می باشد. این شهرستان دارای ۴۰ مدرسه ابتدایی می باشد که ۳۶ مدرسه دولتی و ۴ مدرسه غیردولتی می باشد. تعداد دانش آموزان در این مدارس ۴۰۹۵ می باشد که ۲۰۴۱ نفر دانش آموز دختر و ۲۰۵۴ نفر دانش آموز پسر در این مدارس مشغول به تحصیل می باشند.

حجم نمونه

برای تعیین حجم نمونه از جدول مورگان استفاده و ۳۵۱ نفر بعنوان نمونه انتخاب شد.

شیوه نمونه گیری

شیوه نمونه گیری در این پژوهش به صورت طبقه ای تصادفی بود. شیوه نمونه گیری به این صورت بوده است که ابتدا لیستی از مدارس ابتدایی شهرستان فراشبند (طبقه اول) تهیه شد. سپس از بین مدارس دخترانه و پسرانه هر کدام ۵ مدرسه به صورت تصادفی انتخاب شد. در مرحله بعد از بین مدارس انتخابی پایه های تحصیلی متفاوتی (طبقه دوم) به صورت تصادفی انتخاب و در نهایت پرسشنامه پژوهش بین دانش آموزان جامعه آماری به صورت تصادفی توزیع شد.

^۱ - Lavasan

^۲ correlational study

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

تحلیل داده ها

در این پژوهش تجزیه و تحلیل داده‌ها در دو سطح آماره استفاده می‌گردد: آماره توصیفی: این آماره شامل میانگین، میانه، انحراف معیار و... متغیرهای پژوهش می‌باشد. آماره استنباطی: این آماره شامل آزمون‌های نرمال بودن داده‌ها و آموزه‌های آماری رگرسیونی جهت آزمون فرضیه‌های تحقیق می‌باشد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ استفاده شد. میزان خطای نوع اول (α) برای آزمون دو دامنه ۰/۰۵ در نظر گرفته می‌شود.

آزمون فرضیه های پژوهش

آزمون فرضیه اول: بین شیوه های فرزندپروری والدین در دانش آموزان رابطه معناداری وجود دارد. برای بررسی فرضیه اول پژوهش از تحلیل رگرسیون چندمتغیره استفاده شده است که نتایج آن در جدول (۴-۸) زیر ارائه گردید است.

همانطوری که یافته‌های پژوهش در جدول (۴-۸) نشان می‌دهد، مشخص گردید که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۰۲۲- و سطح معناداری ۰/۲۵۸ رابطه معناداری دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فرشبند ندارد. از سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۲۷۹- و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فرشبند دارد. و در نهایت نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۶۸۹ و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فرشبند دارد. با توجه به این نتایج، می توان بیان کرد که فرضیه اول این تحقیق مورد تائید قرار می گیرد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با استقلال دانش اموزان، یافته‌های پژوهش در جدول (۴-۹) نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۰۵۸- و سطح معناداری ۰/۰۳۲ رابطه معناداری با استقلال دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فرشبند ندارد. از سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۳۲۵- و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری با استقلال دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فرشبند دارد. و در نهایت نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۵۸۹ و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با استقلال دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فرشبند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با رشد شخصی دانش اموزان، یافته‌های پژوهش در جدول (۴-۹) نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۰۴۰- و سطح معناداری ۰/۱۳۴ رابطه معناداری با رشد شخصی دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فرشبند ندارد. از سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۲۵۸-

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری با رشد شخصی دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد. و در نهایت نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۶۴۳ و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با رشد شخصی دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با ارتباط مثبت با دیگران ، یافته‌های پژوهش در جدول (۴-۹) نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۱۱۹- و سطح معناداری ۰/۰۰۱ رابطه معناداری و منفی با ارتباط مثبت با دیگران دارد. از سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۰۲۷- و سطح معناداری ۰/۶۴۴ رابطه معناداری با ارتباط مثبت با دیگران ندارد. و در نهایت نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۷۲۴ و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با ارتباط مثبت با دیگران دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با پذیرش خود در دانش آموزان، یافته‌های پژوهش در جدول (۴-۹) نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۰۱۴- و سطح معناداری ۰/۶۴۴ رابطه معناداری با پذیرش خود در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند ندارد. از سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۳۶۸- و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری با پذیرش خود در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد. و در نهایت نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۴۹۵ و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با پذیرش خود در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با مهارگری حل مسأله دانش آموزان، یافته‌های پژوهش در جدول (۴-۱۱) نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۱۰۴ و سطح معناداری ۰/۰۵۳ رابطه معناداری با مهارگری حل مسأله دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند ندارد. از سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۱۵۵ و سطح معناداری ۰/۰۸۸ رابطه معناداری با مهارگری حل مسأله دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند ندارد. و در نهایت نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۲۵۴ و سطح معناداری ۰/۰۰۵ رابطه منفی و معناداری با مهارگری حل مسأله دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با سبک مسأله خلاقانه دانش آموزان، یافته‌های پژوهش در جدول (۴-۱۱) نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۱۳۸- و سطح معناداری ۰/۰۰۸ رابطه معنادار و منفی با سبک مسأله خلاقانه دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد. از سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۳۱۹- و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری با سبک مسأله خلاقانه دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد. و در نهایت نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۲۵۹ و سطح معناداری ۰/۰۰۶ رابطه مثبت و معناداری با سبک مسأله خلاقانه دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با اعتماد در حل مسأله ، یافته‌های پژوهش در جدول (۴-۱۱) نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۱۲۳- و سطح معناداری ۰/۱۳۷ رابطه معناداری با اعتماد در حل مسأله ندارد. از

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۳۰۶- و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه معناداری و منفی با اعتماد در حل مسأله دارد. و در نهایت نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۲۰۹ و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با اعتماد در حل مسأله دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با سبک اجتناب دانش آموزان، یافته‌های پژوهش در جدول (۴-۱۱) نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۰۲۲- و سطح معناداری ۰/۷۸۹ رابطه معناداری با سبک اجتناب دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند ندارد. از سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۳۵۶- و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری با سبک اجتناب دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد. و در نهایت نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۳۴۴ و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با سبک اجتناب دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با سبک گرایش دانش آموزان، یافته‌های پژوهش در جدول (۴-۱۱) نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۱۰۲- و سطح معناداری ۰/۲۳۹ رابطه معناداری با سبک گرایش دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند ندارد. از سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۲۲۰- و سطح معناداری ۰/۰۱۲ رابطه منفی و معناداری با سبک گرایش دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد. و در نهایت نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۱۵۸ و سطح معناداری ۰/۰۰۲ رابطه مثبت و معناداری با سبک گرایش دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد.

بحث و نتیجه گیری

ارزیابی نتایج رابطه شیوه های فرزند پروری والدین

نتایج تجزیه و تحلیل داده ها در خصوص فرضیه اول این پژوهش مبنی بر رابطه شیوه های فرزندپروری (سهل گیرانه، مستبدانه ، مقتدرانه) دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند نشان داد که، سبک فرزند پروری سهل گیرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۰۲۲- و سطح معناداری ۰/۲۵۸ رابطه معناداری دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند ندارد. از سوی دیگر مشخص گردید که سبک فرزندپروری مستبدانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۲۷۹- و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد. و در نهایت نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۶۸۹ و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد. در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با تسلط بر محیط دانش آموزان، یافته‌های پژوهش نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با سطح معناداری ۰/۸۷۰ رابطه معناداری با تسلط بر محیط دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند ندارد سبک فرزندپروری مستبدانه با سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری با تسلط بر محیط دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

فراشبنند دارد. و سبک فرزندپروری مقتدرانه با سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با تسلط بر محیط دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبنند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با رشد شخصی دانش آموزان، یافته‌های پژوهش نشان داد، که سبک فرزند پروی سهل گیرانه با سطح معناداری ۰/۱۳۴ رابطه معناداری با رشد شخصی دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبنند ندارد. سبک فرزندپروری مستبدانه با سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری با رشد شخصی دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبنند دارد. و سبک فرزندپروری مقتدرانه سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با رشد شخصی دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبنند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با ارتباط مثبت با دیگران ، یافته‌های پژوهش نشان داد، که سبک فرزند پروی سهل گیرانه با سطح معناداری ۰/۰۰۱ رابطه معناداری و منفی با ارتباط مثبت با دیگران دارد. سبک فرزندپروری مستبدانه با سطح معناداری ۰/۶۴۴ رابطه معناداری با ارتباط مثبت با دیگران ندارد. و سبک فرزندپروری مقتدرانه با سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با ارتباط مثبت با دیگران دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با هدفمندی در زندگی دانش آموزان، یافته‌های پژوهش نشان داد، که سبک فرزند پروی سهل گیرانه با سطح معناداری ۰/۰۸۸ رابطه معناداری با هدفمندی در زندگی دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبنند ندارد. سبک فرزندپروری مستبدانه با سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری با هدفمندی در زندگی دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبنند دارد. و سبک فرزندپروری مقتدرانه با سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با هدفمندی در زندگی دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبنند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با پذیرش خود در دانش آموزان، یافته‌های پژوهش نشان داد، که سبک فرزند پروی سهل گیرانه با و سطح معناداری ۰/۶۴۴ رابطه معناداری با پذیرش خود در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبنند ندارد. سبک فرزندپروری مستبدانه با سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری با پذیرش خود در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبنند دارد. و سبک فرزندپروری مقتدرانه با سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با پذیرش خود در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبنند دارد.

در تبیین و توجیه نتایج این فرضیه می توان بیان کرد که والدین دارای سبک فرزندپروری مستبدانه سعی می کنند براساس ارزش ها و معیارهای سنتی و مطلق رفتار فرزند خود را شکل دهند. فرزندان این والدین نمی توانند به تنهایی کاری انجام دهند یا از خود عقیده ای داشته باشند (وبلیمر^۱ و زندن^۲، ۱۳۹۲). این والدین کمتر به گفتگو با فرزندان خود می پردازند ، اگر کودک اطاعت نکند والدین مستبد به فشار و تنبیه متوسل می شوند. بامریند در یافت که کودکان پیش دبستانی دارای والدین مستبد ، مضطرب، گوشه گیر و ناخشنود بودند .وقتی با همسالانشان تعامل می کردند، در صورت ناکامی باخصومت واکنش نشان می دادند. مخصوصاً

^۱ - Veblimre

^۲ - Zenden

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

پسرها، با خشم و سرپیچی زیادی واکنش نشان می دادند، دخترها، وابسته و بی عاقله به کند و کاو بودند، و از تکالیف چالش انگیز عقب نشینی میکردند (عقیقی، ۱۳۹۴). در سبک فرزندپروری مستبدانه^۱ والدین سطوح بالایی از کنترل و سطح پایینی از پاسخ دهی را اعمال می کنند.

از سوی دیگر والدین دارای سبک فرزندپروری منطقی یا مقتدرانه، مجموعه فعالیت های فرزند خود را هدایت می کنند، کودکان در این خانواده در بحث هایی که به رفتارشان مربوط می شود، آزادانه شرکت می کنند و حتی ممکن است تصمیم گیری هم بنمایند ولی اقتدار نهایی در دست والدین است (هدایتی و همکاران، ۱۳۹۱). سبک مقتدر مناسب ترین روش فرزندپروری است. در این روش، والدین خواست های معقولی برای پختگی دارند و این درخواست ها را با تعیین محدودیت ها و اصرار بر این که کودک باید از آنها تبعیت کند، به اجرا می گذارند. در عین حال، آنها صمیمیت و محبت نشان می دهند، صبورانه به نقطه نظرهای فرزندشان گوش می دهند، و مشارکت در تصمیم گیری خانوادگی را ترغیب می نمایند. فرزندپروری مقتدرانه، روشی منطقی و دموکراتیک است که طی آن، حقوق والدین و کودکان محترم شمرده می شود (برک، ۱۳۸۶).

والدینی که در تعامل با کودک، بر بعد محبت تکیه می کنند، دارای نگرش پذیرا هستند. والدین مقتدر- منطقی یا پذیرا، بیشتر به پذیرش رفتار، تشویق، مهربانی، دادن آزادی زیاد و داشتن توقع به میزان توانایی جسمی و روانی خویش گرایش دارند. فرزندان این گونه والدین به موقع از محبت والدین استفاده می کنند، شخصیت آنها در خانه مورد احترام است و جایشان در گروه خانواده مشخص است (برنستین^۲، ۲۰۱۳).

در تبیین دیگری می توان بیان کرد که والدین دارای سبک سهل گیرانه سعی می کنند محیط غیر اجباری برای کودک خود فراهم کنند. در این خانواده ها، تصمیم نهایی در جهت خواسته های کودک یا نوجوان گرفته می شود و فرزند آزاد است به خواسته های والدین بی اعتنا باشد. این شیوه باعث می گردد که کودک تکانشی، نافرمان، سرکش و متوقع و وابسته بار بیاید و عملکرد ضعیفی در مدرسه داشته باشد. والدینی که از سبک سهل گیر یا آسان گیرانه استفاده می کنند، مهرورز و پذیرا هستند، ولی متوقع نیستند و از هر گونه اعمال کنترل، خودداری می کنند، والدین آسان گیر به فرزندانشان اجازه می دهند در هر سنی که هستند، خودشان تصمیم بگیرند در حالی که، هنوز قادر به انجام این کار نیستند. آنها می توانند در هر وقت که دوست دارند غذا بخورند و بخوابند و هر قدر که می خواهند تلویزیون نگاه کنند. آنها مجبور نیستند طرز رفتار خوب را یاد بگیرند یا کارهای خانه را انجام دهند. بامریند دریافت که فرزندان خانواده های آسان گیر، خیلی ناپخته هستند (کماچانی، ۱۳۹۶).

به طور کلی در تبیین و توجیه نتایج این فرضیه می توان بیان کرد که در خانواده هایی که والدین به روش اقتدار منطقی با فرزندان خود ارتباط دارند، افراد دوستانه به اظهار نظر خود می پردازند و دیگر اعضای خانواده نیز به گفته های آنها گوش فرا می دهند و این احساس خوب گفتن و جلب توجه نمودن، زمینه های عزت نفس را در تکتک افراد خانواده مهیا می کند.

^۱ - authoritarian

^۲ - Brnstein

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

نظریه پردازان "گستره زندگی"^۱، نظیر اریکسون^۲، (۱۹۵۹) و نوگارتن^۳، (۱۹۷۳)، التزام های دوره های مختلف سنی و راه هایی را که فرد به طور موفقیت آمیز می تواند بر آنها غلبه کند را تبیین کرده اند. در تبیین دیگری می توان بیان کرد که والدین دارای سبک مستبدانه، تحریک پذیر، انعطاف ناپذیر، و خشن بوده، نسبت به نیازهای کودک بی توجهند. کودکان متعلق به این نوع تعامل، از عشق و احترام کافی والدین برخوردار نیستند. از این رو، نیاز کودک به محبت و امنیت مورد تهدید قرار گرفته و منجر به احساس بی پناهی و تنهایی در او می شود. این رفتار والدین می تواند در اشکال مختلف متجلی گردد؛

از این رو در تبیین و توجیه دیگری از یافته های این فرضیه می توان بیان کرد که سبک مقتدرانه با پذیرش و روابط نزدیک، روش های کنترل سازگارانه و استقلال دادن مناسب مشخص می شود. سبک مستبدانه از نظر پذیرش و روابط نزدیک پایین، از نظر کنترل اجباری بالا و از نظر استقلال دادن پایین است و والدین با سبک آسان گیرانه روشی مهرورز و پذیرا را نشان می دهند، متوقع نیستند و کنترل کمی بر رفتار فرزندان خود اعمال می کنند. این والدین به فرزندان خود اجازه می دهند در هر سنی که باشند خودشان تصمیم گیری کنند، حتی اگر امروز قادر به انجام دادن این کار نباشند. همچنین والدین مقتدر واقعیت ها و بینش های شناختی را به کودکان منتقل می کنند و تمایل بیشتری برای پذیرش دلایل کودکان و یا رد آن از خود نشان می دهند. این والدین سخنوران خوبی هستند و اغلب برای مطیع سازی از استدلال و منطق بهره می جویند و نیز به منظور توافق با کودک از ارتباط کلامی استفاده می کنند (گارزا^۴، واتز^۵ و کینسوورثی^۶، ۲۰۰۷).

به طور کلی می توان گفت که اگر والدین نیازهای عاطفی و شناختی فرزندان را با اقتدار (پذیرش و محدودیت با احترام) برآورده کنند، آنان دنیای پیرامون خود را با ارزش می بینند و حس تعهد در آنها شکل می گیرد؛ اگر به آنها امکان ابراز وجود دهند و فرزندان احساس کنند که در حل مسائل قابلیت و شایستگی کافی و بر محیط خود تسلط کافی دارند، حس کنترل در آنها به وجود می آید و در نهایت وقتی والدین به فرزندان بیاموزند که تجربه های متنوع در زندگی با ارزش اند، حس چالش طلبی در آنها بروز می کند.

ارزیابی نتایج رابطه شیوه های فرزند پروری والدین با سبک های حل مساله

یافته های پژوهش نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با سطح معناداری ۰/۰۶۷ رابطه معناداری با درماندگی در حل مسأله دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراهیند ندارد. سبک فرزند پروری مستبدانه با سطح معناداری ۰/۴۰۰ رابطه معناداری با

^۱ - Life-span

^۲ - Erricson

^۳ - Neugarten

^۴ - Garza

^۵ - Watts

^۶ - Kinsworthy

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

درماندگی در حل مسأله دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند ندارد. و سبک فرزندپروری مقتدرانه با سطح معناداری ۰/۰۰۲ رابطه منفی و معناداری با درماندگی در حل مسأله دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با مهارگری حل مسأله دانش آموزان، یافته‌های پژوهش نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با سطح معناداری ۰/۰۵۳ رابطه معناداری با مهارگری حل مسأله دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند ندارد. سبک فرزندپروری مستبدانه با سطح معناداری ۰/۰۸۸ رابطه معناداری با مهارگری حل مسأله دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند ندارد. و سبک فرزندپروری مقتدرانه با سطح معناداری ۰/۰۰۵ رابطه منفی و معناداری با مهارگری حل مسأله دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با سبک مسأله خلاقانه دانش آموزان، یافته‌های پژوهش نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با سطح معناداری ۰/۰۰۸ رابطه معنادار و منفی با سبک مسأله خلاقانه دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد. سبک فرزندپروری مستبدانه با سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری با سبک مسأله خلاقانه دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد. و سبک فرزندپروری مقتدرانه با سطح معناداری ۰/۰۰۶ رابطه مثبت و معناداری با سبک مسأله خلاقانه دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با اعتماد در حل مسأله ، یافته‌های پژوهش نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با سطح معناداری ۰/۱۳۷ رابطه معناداری با اعتماد در حل مسأله ندارد. سبک فرزندپروری مستبدانه با سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه معناداری و منفی با اعتماد در حل مسأله دارد. و سبک فرزندپروری مقتدرانه با سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با اعتماد در حل مسأله دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با سبک اجتناب دانش آموزان، یافته‌های پژوهش نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با سطح معناداری ۰/۷۸۹ رابطه معناداری با سبک اجتناب دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند ندارد. سبک فرزندپروری مستبدانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۳۵۶- و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه منفی و معناداری با سبک اجتناب دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد. و سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب بتای (Beta) ۰/۳۴۴ و سطح معناداری ۰/۰۰۰ رابطه مثبت و معناداری با سبک اجتناب دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد.

در خصوص رابطه سبک های فرزند پروری با سبک گرایش دانش آموزان، یافته‌های پژوهش نشان داد، که سبک فرزند پروری سهل گیرانه با سطح معناداری ۰/۲۳۹ رابطه معناداری با سبک گرایش دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند ندارد. سبک فرزندپروری مستبدانه با سطح معناداری ۰/۰۱۲ رابطه منفی و معناداری با سبک گرایش دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد. فرزندپروری مقتدرانه با سطح معناداری ۰/۰۰۲ رابطه مثبت و معناداری با سبک گرایش دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فراشبند دارد.

یافته های حاصل از نتایج این فرضیه با بخشی از یافته های، نعمتی و نوررحمانی (۱۳۹۵)، تقی زاده، الهام و بشارت (۱۳۹۴)، نین و همکاران (۲۰۱۷) و لیندا و همکاران (۲۰۱۵) همسو و سازگار می باشد.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

در تبیین یافته های این پژوهش می توان بیان کرد که دانش آموزان با والدین مقتدر بیشتر از دانش آموزان با والدین مستبد، سهل گیر و سهلگیرانه از شیوه حل مسأله در مقابله با رویدادهای تنش زا، استفاده می کنند. نوجوانانی که والدین با سبک تربیتی مقتدر دارند، رابطه ی عاطفی گرمتری با والدین خود دارند و بهتر می توانند در مورد احساسات و مسائل خود با والدین گفت و گو کنند. چنین به نظر می رسد نوجوانان و جوانان در خانواده هایی با سبک فرزندپروری مقتدرانه متکی به خود، آرام و امیدوار بوده و هویت شخصی آن ها آسیب نمی بیند. همچنین این شیوه به نظر می رسد با دل بستگی بیشتر به والدین به ویژه در دوران کودکی و احساس رضایت بیشتر از زندگی همراه بوده و زمینه را برای احساس ارزشمندی و عزت نفس بیشتر نوجوان و در نتیجه بهتر حل کردن مشکلات فراهم می سازد. در صورتی که برخوردهای مستبدانه با فرزندان می تواند با اثرات نامطلوب هیجانی و اعتماد به نفس پایین ، زمینه را برای بروز اختلالات و آشفتگی های روانی فراهم سازد. در این راستا برخی از صاحب نظران عقیده دارند که شیوه ی فرزندپروری مقتدرانه بر خلاف شیوه ی مستبدانه با فردیت و حس استقلال کودک در خانواده مربوط بوده که در ارتقاء توانایی کودک در حل مشکلات اهمیت عمده ای دارد. در حالی که شیوه ی فرزندپروری مستبدانه با برخوردهای خشن، محدودکننده و کنترل افراطی به فردیت و استقلال فرزندان در خانواده آسیب می زند. دانش آموزان با شیوه فرزند پروری مقتدرانه از رویارویی با مسائل چالش انگیز نمی هراسند، از یادگیری و حل مسئله لذت می برند و نسبت به آن انگیزش درونی پیدا می کنند. در خانواده های با سبک فرزند پروری مقتدر نقش ها، قوانین و سلسله مراتب افراد از انعطاف پذیری مطلوبی برخوردار است؛ بنابراین، هنگام رویارویی با موضوعات مختلف در گستره زیادی از مسایل بین اعضای خانواده گفتگو صورت می پذیرد و اعضای خانواده با هم به حل مسئله می پردازند، فرزندان این گونه خانواده ها به تدریج می آموزند که چگونه مسائل را مستقلانه حل کنند، چگونه در برابر آنها از خود انعطاف نشان دهند، پس از حس استقلال، خودکارآمدی، عزت نفس، و قدرت انطباق مناسبی برخوردار می شوند؛ همچنین، قادرند به دیگران اعتماد کنند و به قدرت خود نیز اعتماد داشته باشند؛ اگر فرزندان احساس کنند مورد پذیرش والدینند، قوانین، انضباط و سلسله مراتب خشک و غیرقابل تغییر بر فضای خانه حکم فرما نیست و در رویارویی با مسائل مختلف نظر آنها به عنوان یکی از ارکان تصمیم گیری ها در خانواده محسوب می شود، اشتیاقی می یابند تا در حل مسئله مشارکت ورزند و در نتیجه فن حل مسئله را یاد می گیرند و از رویارویی با مسائل چالش انگیز نمی هراسند، در نهایت از یادگیری لذت می برند و نسبت به یادگیری انگیزش درونی پیدا می کنند.

محققان دریافته اند که شیوه فرزند پروری مستبدانه به طور کلی سبب کاهش سازگاری و به طور خاص موجب ایجاد مشکلات رفتاری برون سازی در کودکان می شود. والدین مستبد با این روش تربیتی خود باعث کاهش کرامت و عزت نفس در فرزندان خویش می شوند، همینطور گلید و همکاران (۲۰۱۱) در پژوهشی نشان دادند که فرزندان والدین مستبد که اجازه نمی دهند فرزندانشان فرصت یادگیری و مواجهه موفق با چالش ها را در اختیار داشته باشند، خود تنظیمی و کنترل رفتار ضعیفی از خود نشان می دهند. از پیامد های این سبک فرزند پروری، می توان به نوعی احساس حقارت در فرزندان و تضعیف عزت نفس آنها اشاره کرد. در وضعیتی که به احساسها، عقیده ها و تمایل فرد توجه نشود و همواره با زور و فشار قدرتی مافوق خود به پذیرش امری مجبور شوند، حس اعتماد به نفس در فرزندان تضعیف می شود و نوعی احساس بیهودگی و ناکارآمدی به آنها دست می دهد. خود کم بینی، وابستگی و اطاعت

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

کور کورانه نیز می تواند از پیامد های اجبار و تحمیل باشد. انسانی که پیوسته تحت فشار قرار گیرد و جرأت اجازه انتخاب و تصمیم گیری نداشته باشد، نشاط و شادابی خود را از دست می دهد و به انسانی سر شکسته تبدیل می شود. با توجه به نتایج شیوه ی سهل گیرانه به خاطر فرصت خودگردانی بیشتر برای فرزندان و همچنین محبت بیشتر والدین به آن ها به جای برخوردهای خشن و تنبیه کننده در مقایسه با شیوه ی فرزندپروری مستبدانه وضعیت مطلوب تری از نظر توانایی حل مشکلات برای فرزندان رقم زده است. همچنین تحقیقات نشان می دهد، استفاده از روش های انضباطی دارای کنترل کم و پذیرش بالا با درونی کردن معیارهای اخلاقی بویژه در افراد ۱۸ و ۱۹ ساله رابطه ی مثبت داشته و به هنگام حل تعارض های بین والدین و نوجوانان استفاده از کنترل پایین در مقایسه با کنترل بالا کمتر باعث کاربرد شیوه های خشونت آمیز و مخرب می شود. والدین سهل گیر، هیچ گونه کنترلی بر روی کودکان خود ندارند و این کودکان کمترین میزان اعتماد به نفس، کنجکاوی خود کنترلی را در هر گروهی از خود نشان می دهند و در کنترل تکانه و تشخیص ارزش ها از ضد ارزش ها مشکل دارند. این نتایج نشان می دهد هرچند که سبک تربیتی سهل گیرانه با احساس ناتوانی نوجوانان در حل مشکلات رابطه مثبت دارد، اما میزان آسیب آن به نوجوانان کمتر از سبک تربیتی مستبد است. این موضوع شاید به این دلیل باشد که والدین سهل گیر از تنبیه و سرزنش فرزندان خود اجتناب می کنند و تنها توجه کمتری نسبت به آنها دارند، این بی توجهی تخریب کمتری در آنها ایجاد می کند و موجب می شود کمتر از شیوه حل مسأله در مقابله با رویدادهای تنش زا، استفاده کنند و فرزندان آنها از احساسات بهتری نسبت به فرزندان والدین مستبد برخوردار شوند.

والدین سهلگیرانه، در ابعاد کنترل و خواسته های معقول در پایین ترین سطح هستند و در مهرورزی حد وسط سایر الگوهای موجود را به خود اختصاص می دهند. این خانواده ها آشفته هستند و فعالیت خانواده ی آنها نامنظم و اعمال مقرراتشان اهمال آمیز است. والدین سهلگیرانه در عین حال به ظاهر نسبت به کودکان خود حساس هستند. اما توقع چندانی از آن ها ندارند. از آنجا که این والدین به عنوان تنبیه کودک را از محبت خود محروم می کنند و به تمسخر او می پردازند، کودکان این والدین استقلال رأی ندارند و به صورت افراد کاملا ناپخته توصیف شده اند و به فعالیت های بی هدف می پردازند. در سبک فرزند پروری سهلگیرانه به دلیل بی توجهی والدین به فرزند، رفتار آنها به کودک القاء می کند که او توانایی و استحقاق لازم برای امور را ندارد لذا این امر موجب می شود که فرزند اشتیاق خود را برای مشارکت در حل مسئله از دست دهد و در نتیجه فن حل مسئله را نیاموزد و از رویارویی با مسائل چالش انگیز بهراسد.

پیشنهاد های کاربردی پژوهش

پیشنهاد می گردد که با برگزاری کلاس ها و کارگاه های آموزشی و پکیج های آموزشی جهت راهنمایی والدین، اهمیت، ضرورت و مزایا و معایب هریک از سبک های فرزندپروری برای والدین دانش آموزان تبیین و توضیح داده شود، تا خانواده ها در بکارگیری سبک های فرزندپروری، میزان و حد مجاز این سبک های فرزندپروری را برای تربیت فرزندانشان در نظر بگیرند.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

پیشنهاد می‌گردد که والدین در تربیت فرزندان خود از اعمال سبک فرزندپروری مستبدانه پرهیز نمایند زیرا که این سبک فرزندپروری به مرور زمان باعث کاهش استقلال، تسلط بر محیط، رشد شخصی، ارتباط مثبت با دیگران، هدفمندی در زندگی، پذیرش خود دانش‌آموزان می‌گردد. پیشنهاد می‌گردد که بجای سبک فرزندپروری مستبدانه از سبک فرزندپروری مقتدرانه استفاده شود. پیشنهاد می‌گردد که با همکاری مدیر و معاون و با شناسایی دانش‌آموزان دارای سبک‌های حل مساله پایین و دعوت از والدین این دانش‌آموزان به مدرسه، ضرورت پرهیز از اعمال سبک فرزندپروری مستبدانه برای این خانواده‌ها تشریح گردد. پیشنهاد می‌گردد از طریق آموزش گروهی و فردی مهارت‌های حل مساله به نوجوانان در مدارس، زمینه‌های لازم جهت تقویت سبک‌های حل مساله دانش‌آموزان فراهم گردد. پیشنهاد می‌گردد که قبلاً از ازدواج، دوره‌های آشنایی زوجین با شیوه‌های فرزندپروری جهت بهبود سبک‌های فرزندپروری والدین اجرا شود.

محدودیت‌های پژوهش

۱. اولین محدودیت این پژوهش، عدم تعمیم پذیری نتایج این تحقیق به دیگر جوامع می‌باشد زیرا که این تحقیق بر روی دانش‌آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فرشبند شهرستان فرشبند انجام شده است.
۲. رابطه متغیرهای مزاحم از جمله شرایط خانوادگی و اجتماعی پاسخگویان بر متغیرهای پژوهش دومین محدودیت این پژوهش می‌باشد.

پیشنهادهای پژوهش

۱. بررسی رابطه شیوه‌های فرزندپروری والدین با آشفتنگی‌های روانشناختی و خوکارآمدی در دانش‌آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فرشبند
۲. بررسی رابطه شیوه‌های فرزندپروری والدین با سرسختی روانشناختی و عزت نفس در دانش‌آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فرشبند
۳. بررسی رابطه شیوه‌های فرزندپروری والدین با سلامت روانی و امید به زندگی در دانش‌آموزان مقطع ابتدایی شهرستان فرشبند

منابع

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

اسفندیاری، علی. (۱۳۸۸). بررسی و مقایسه شیوه های فرزند پروری مادران مبتلا به اختلالات رفتاری و مادران کودکان بهنجار و تأثیر آن بر اختلالات رفتاری فرزندان، پایان نامه کارشناسی ارشد، انیستیتو روان پزشکی ایران، فصلنامه علوم روانشناسی، سال دوم، شماره ۳، ۱۹-۲۶.

اسماعیل پورحسامی، فاطمه (۱۳۸۸). روابط والدین و فرزند و نقش آن در شکل گیری هویت، مجله تربیت، ماهنامه پرورشی وزارت آموزش و پرورش، انتشارات معاونت آموزشی، شماره ۸.

امیری، اکرم و نوروزی، داریوش (۱۳۹۱). مقایسه اثربخشی طراحی آموزشی دو روش ابداعانه حل مسئله و بارش مغزی بر میزان خلاقیت دانشجویان دوره های آموزش الکترونیکی دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، نشریه ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی، سال اول، شماره چهارم، صص ۱۲۰-۸۵.

امینی، مرضیه، شهنی ییلاق، منیجه، حاجی یخچالی، علی رضا. (۱۳۹۹). رابطه علی سرمایه روانشناختی و عملکرد تحصیلی با میانجیگری سرمایه اجتماعی. پژوهش نامه روانشناسی مثبت، ۶(۲)، ۱-۱۶.

امینی، محمد و تمنایی فر، محمد رضا و امینی، سمیه (۱۳۸۸). نظریه هوش چندگانه و دلالت های آن در طراحی تجارب و فرصت های یادگیری، نشریه اندیشه های نوین تربیتی، دوره ۵، شماره ۴، صص ۹۱-۱۰۷.

آزادی، شهدخت. (۱۳۸۹). بررسی رابطه شیوه های فرزند پروری والدین با کمرویی دختران شهرستان نورآباد سال تحصیلی ۸۲-۸۱، پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته روانشناسی عمومی، دانشگاه الزهراء.

برائی، علی و مهرا، بهروز و کارشکی، حسین (۱۳۹۲). جایگاه حل مسئله در تمرین های کتاب های درسی علوم ابتدایی، پژوهش در برنامه ریزی درسی، سال دهم، دوره دوم، شماره ۱۲ (پیاپی ۳۹)، صص ۱۰-۱.

بروس، جویس و مارشا ویل و امیلی کاهلون (۱۳۸۵)، الگوهای تدریس ۲۰۰۴، ترجمه محمدرضا بهرنگی، تهران، انتشارات کمال تربیت، چاپ دوم.

پناهی، علی احمد (۱۴۰۰). بررسی و تبیین نقاط قوت و امتیازات سبک فرزند پروری اسلامی در قیاس با سبک فرزند پروری دایانا بامریند. پژوهش نامه اخلاق. ۱۴۰۰؛ ۱۴ (۵۲): ۱۴۴-۱۲۵.

پور فرج عمران، مجید (۱۳۸۷). بررسی رابطه بین خلاقیت، هوش هیجانی و سبک های تفکر. اولین کنفرانس ملی خلاقیت شناسی و مدیریت نوآوری در ایران.

پوراحمدی، رضا و مهربانی، مریم. (۱۳۸۸). بررسی اثر کوتاه مدت آموزش برنامه ی فرزند پروری مثبت بر تغییر شیوه های فرزند پروری مادران کودکان مبتلا به اختلال نافرمانی مقابله ای، فصلنامه خانواده پژوهی، سال دوم، شماره ۸، ۲۳-۱۶.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

حسینی نسب، علیرضا. (۱۳۸۷). بررسی رابطه شیوه های فرزندپروری با خودکارآمدی و سلامت روانی دانش آموزان، مطالعات تربیتی و روان شناسی ، سال دوم، شماره ۳۷ ، ۲-۷.

حسینی، خدیجه، باقرپور، معصومه. (۱۴۰۰). رابطه فلسفه تربیتی و سبک شناختی در حل مسأله معلم با رشد قضاوت اخلاقی دانش آموزان. مطالعات آموزشی و آموزشگاهی، ۱۰(۳)، -.

حسینیان، اکبر، پورشهریاری، رضا و کلانتری، قاسم. (۱۳۸۷). سبک های فرزند پروری، چاپ دوم، تهران: نشر و پژوهش دادار.

رحمانی، فرناز . (۱۳۸۷). ارتباط شیوه تربیتی والدین با میزان مشکلات رفتاری دانش آموزان، مقاله پژوهشی، مهر

رضایی، محمد. (۱۳۸۹). بررسی رابطه بین شیوه های فرزند پروری مادران با بلوغ اجتماعی دانش آموزان مدارس راهنمایی منطقه ۶ تهران در سال تحصیلی ۷۶-۷۵، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم.

رضایی، خدادخواه. (۱۳۸۸). بررسی تحلیلی سبک های تفکر و عملکرد مدیران مدارس متوسطه . شهر شیراز . پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز.

زارغان، معین و بخشی پور رودسری، حسین. (۱۳۸۶). بررسی رابطه سبک های فرزند پروری با سبک های حل مسئله در دانش آموزان مقطع متوسطه، مجله روانشناسی، شماره ۳۴.

زارغان، مصطفی، اسدالله پور، امین و بخشی رودسری، عباس. (۱۳۸۶). رابطه هوش هیجانی و سبک های حل مسئله با سلامت عمومی. مجله روانپزشکی بالینی ایران. ۱۳، ۱۶۶ و ۲، ۱۷۲..

سرمد زهره و بازرگان، عباس و حجازی، الهه، (۱۳۸۹)، روش های تحقیق در علوم رفتاری، تهران: انتشارات آگاه. سلسبیلی، نادر (۱۳۸۹)، طراحی فرصت های یادگیری در تلفیقی فرآیندمدار از دیدگاههای برنامه درسی، فصلنامه تعلیم و تربیت، شماره ۱۰۵، صص ۹۱-۶۳.

سروقد، اکرم، رضایی، عبدالله و معصومی، احمد. (۱۳۸۹). پیش بینی خلاقیت از سبک های تفکر در دانشجویان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور تهران.

سیدفاطمی، نعیمه و مشیر آبادی، زینب و بریم نژاد، لیلی و حقانی، حمید (۱۳۹۲)، بررسی همبستگی درک از توانایی حل مسأله با مهارت قاطعیت در دانشجویان پرستاری، مجله دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تهران (حیات)، دوره ۱۹، شماره ۳، صص ۸۱-۷۰.

شعبانی، حسن (۱۳۸۴)، مهارت های آموزشی و پرورشی (روشها و فنون تدریس)، تهران: انتشارات سمت، چاپ نوزدهم.

صادقپور، ناهیده (۱۳۹۰)، بررسی رابطه توانایی حل مسئله علمی با مهارت های زندگی (تفکر خلاق، حل مسئله و تصمیم گیری) دانشجویان دانشگاه تبریز، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی درسی، دانشگاه تبریز، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

صدری، سید جلال . (۱۳۹۲). مقایسه شیوه‌های فرزندپروری و کارکرد خانواده در خانواده‌های بدسرپرست دارای اختلالات رفتاری و عادی، انتشارات دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، دوره ۷، شماره ۲.

صفوی، امان‌اله (۱۳۸۵)، کلیات روش‌ها و فنون تدریس، تهران: انتشارات معاصر، چاپ دوازدهم.

طافی، لیلا، ۱۴۰۰، اهمیت سبک فرزند پروری والدین و خودشکوفایی کودکان، نهمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی، تهران.

علیمردانی، محمدجواد؛ رحمانی، فریبا (۱۴۰۰)، بررسی رابطه سبک‌های فرزندپروری والدین و رفتارهای روانی-اجتماعی نوجوانان، مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، شماره ۵۷ (۱۱)، ۴۵۹-۴۴۹.

غلام‌نیا، نادر (۱۳۸۵)، رابطه بین انگیزش و یادگیری در دانش‌آموزان، روزنامه اطلاعات، شماره ۲۳۶۹۵ به تاریخ ۱۳۸۵/۵/۱۵، ص ۱۰.

فتاح حبیبی، حمید (۱۳۸۳)، مقایسه سطوح عملکرد آموزش به شیوه کلاس موضوعی با سبک آموزشی رایج مدارس راهنمایی شهر تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی تربیتی، دانشگاه تبریز، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی.

فتحی آذر، اسکندر (۱۳۸۲). روشها و فنون تدریس، تبریز: انتشارات دانشگاه تبریز.

قدیری راد، محبوبه. (۱۳۹۴). پیش‌بینی کمال‌گرایی والدین و سبک‌های والدگری دانش‌آموزان دوره متوسطه شهر شیراز. دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه آزادمرودشت، ایران.

قلتاش، عباس، صالحی، مسلم و خادم کشاورز، مریم. (۱۳۸۸). بررسی سبک‌های حل مسئله و ترس از ابراز وجود در نوجوانان مبتلا به اختلال رفتار هنجاری. فصل‌نامه روانشناسان ایرانی. ۳ و ۴، ۱-۶۸.

محرابی، شهربان . (۱۳۸۹). مقایسه میزان اختلالات روانی دختران نوجوان با توجه به شیوه‌های فرزندپروری والدین در دبیرستان‌های شهرستان جیرفت، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه علامه .

محمدی، نورالله و حاجی‌علیزاده، کبری. (۱۳۸۷). بررسی سبک‌های حل مسئله و ترس از ابراز وجود در نوجوانان مبتلا به اختلال رفتار هنجاری. فصل‌نامه روانشناسان ایرانی. ۳ و ۴، ۳-۵۰.

محمدی، فریده. (۱۳۷۷). بررسی شیوه حل مسئله در افراد افسرده و مقایسه آن با افراد عادی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه فردوسی مشهد.

منصور، محمود. (۱۳۹۵). روان‌شناسی ژنتیک، جلد اول. انتشارات رشد

مهر محمدی، محمود (۱۳۸۱)، برنامه‌درسی (نظرگاه‌ها، رویکردها، چشم‌اندازها)، مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

مهرفروز، حجت الله. (۱۳۹۰). بررسی رابطه بین نگرش نسبت به شیوه‌های فرزندپروری مادر (اقتدار، منطقی، استبدادی، آزادگذاری)، مکان کنترل و پیشرفت تحصیلی در دانش آموزان پسر پایه چهارم ابتدائی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم.

میر شفیعیان، اشرف السادات (۱۳۸۸)، تبیین پرورش توانایی حل مسئله از طریق آموزش فلسفه به کودکان، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه الزهراء، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی.

نوری، سوده و فیاض، ایراندخت و سیف، اکبر (۱۳۹۲)، تأثیر ذهنیت فلسفی بر توانایی حل مسائل ریاضی دانش آموزان سال سوم راهنمایی شهر همدان به تفکیک جنسیت، تفکر و کودک، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، سال چهارم، شماره اول، صص ۱۳۹-۱۲۱.

نوری، ناصر. (۱۳۹۱). بررسی رابطه شیوه های فرزند پروری با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پسر پایه دوم و سوم مقطع ابتدایی شهر کامیاران. دانشگاه علامه طباطبائی. تهران، ایران.

هیبتی، علیرضا. (۱۳۸۱). بررسی تطبیقی رابطه بین سبک های فرزند پروری و رویکردهای یادگیری و پیشرفت تحصیلی دانشجویان. تازه های علوم شناختی، سال ۸، شماره ۲، ۴۴-۵۲.

یکتاپرست، مدینه، اسعدی، سمانه، رحیمی، مهدی. (۱۳۹۹). بررسی تغییرات در سبکهای فرزندپروری ادراک شده در طول چهار نسل متوالی. فصلنامه فرهنگی تربیتی زنان و خانواده، ۱۵ (۵۱)، ۷۰-۵۵.

یوسفی، آیت الله. (۱۳۸۹). رابطه شیوه‌های فرزند پروری با مهارتهای اجتماعی در دانش آموزان ابتدائی شهر اسفراین، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.

Anagold A, Costello E, Erkanli A. (۲۰۱۳). Comorbidity. *J Child Psychol Psychiatry*; ۴۰: ۵۷-۹۷

Ansu Francis, Mamatha Shivananda Pai & Sulochana Badagabettu (۲۰۲۱) Psychological Well-being and Perceived Parenting Style among Adolescents, *Comprehensive Child and Adolescent Nursing*, ۴۴:۲, ۱۳۴-۱۴۳.

Argyle, M. (۲۰۱۶). Religious experience and their relation with happiness and personality. *the international journal for the psychology of religion* Vol (۱۰), ۱۵۷-۱۷۲

Aslan, S. (۲۰۱۱). The analysis of relationship between school bullying, perceived parenting styles and self-esteem in adolescents. *Procedia -Social and Behavioral Sciences*, ۳۰, ۱۷۹۸-۱۸۰۰.

Babapour JK, Rasoulzadeh Tabatabai SK, Ejei J, Fathi Ashtiani A. Investigating the Relationship between Problem Solving Methods and Psychological Health Students. *J Psychol* ۲۰۰۱; ۷(۱):۳-۱۶

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

Barbara M, Richard R, Julie M, Robert G, Haward M. (۲۰۱۴). Conduct disorder and oppositional defiant disorder in national sample: Developmental epidemiology. *J Child Psychol Psychiatry*; ۴۵: ۶۰۹-۲۱

Baumrind, D. (۲۰۰۲). Parenting styles and adolescent development. In J. Brooks-Gunn, R.M.Lerner, & A. C. ۲: ۱-۲۶.

Bedell, J. r. & Lennox, s. s. (۲۰۱۲). Hand book for Communication and Problem_solving Skills Treaning. Publication series of the department of pasychiatry

Cassidy, K & Long B. (۱۹۹۶). Gifts Differing: Understanding Personality type. Palo Alto: Davis-Black Publishing.

Cassidy T, Long C. Problem-solving style, stress and psychological illness: Development of a multifactorial measure. *J Br Clin Psychol* ۱۹۹۶; ۳۵(۲): ۲۶۵-۷۷.

Ryff, C, D ., Keyes, C. L. M Shmotkin, D. (۲۰۰۸) Optimal well – Being : Empirical Encounter of Two tradition " *Journal of Personality and Social psychology* ۱۴vol (۶), ۱۰۰۷ – ۱۰۲۲

Sagir, S. U. (۲۰۱۱), Research on problem solving skills of teacher candidate, *E-Journal of New World Science Academy*, ۶, PP: ۲۴۸۲-۲۴۹۴.

Sanders MR. (۲۰۱۲). Triple p-positive parenting program: A population approach to promoting competent parenting. *AeJAMH*; ۲(۳): ۱-۱۷.

Sittipan Yotyodying, Elke Wild & Malte Schwinger (۲۰۲۱) The detrimental role of punitive parenting in psychological well-being of children with learning disabilities: a longitudinal study, *Educational Psychology*, ۴۱: ۸, ۱۰۴۱-۱۰۶۰, DOI: [۱۰.۱۰۸۰/۰۱۴۴۳۴۱۰.۲۰۲۰.۱۸۶۳۹۱۸](https://doi.org/10.1080/01443410.2020.1863918)

Sternberg, R. J. (۲۰۰۲). Mental self Government: A Theory of Intellectual styles and their development, *human development*, ۳۱, ۱۹۷ – ۲۲۴. ۲۱-

Sternberg, R. J. (۲۰۰۵). Mental self Government: A Theory of Intellectual styles and their development, *human development* .

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

Troyer, Jules A. & Tost, Jeremy R. & Yoshimura, Mika & LaFontaine, Sarah D. & Autumn & R. Mabie (۲۰۱۲), Teaching Students How to Meditate Can Improve Level of Consciousness and Problem Solving Ability, International Conference on Education and Educational Psychology, ۶۹, PP: ۱۵۳ – ۱۶۱.

Trudel-Fitzgerald, C. , Millstein, R. A. , von Hippel, C. et al. Psychological well-being as part of the public health debate? Insight into dimensions, interventions, and policy. BMC Public Health ۱۹, ۱۷۱۲ (۲۰۱۹). <https://doi.org/10.1186/s12889-019-8029-x>

Tullet, A.D.(۲۰۱۱).the thinking style of the managers of multiple projects:Implications for problem solving when managing change .International Jurnal of Project Management .۱۴(۵):۲۸۱_۲۸۷.

Türkay Nuri Toka*, Şükran Tokb, Sevda Doğan Dolapçioğluc.(۲۰۱۴). The Perception Levels of The Novice Teachers' Problem-Solving Skills, Procedia - Social and Behavioral Sciences , ۱۱۶ , PP:۴۱۵ – ۴۲۰

Wissing,M.P.(۲۰۱۴).Psychological well being: Measurement and constrict clarification.

Yasemin Sağlam & Senol Dost. (۲۰۱۴), Preservice science and mathematics teachers' beliefs about mathematical problem solving, Procedia - Social and Behavioral Sciences, ۱۱۶ ,PP: ۳۰۳ – ۳۰۶.

Yelkin, D.C. & Çağla, G. & Ülkü, T.(۲۰۱۴). Analysis of the Relationship between the Resiliency Level and Problem Solving Skills of University Students, Procedia - Social and Behavioral Sciences, ۱۱۴ ,PP: ۶۷۳ – ۶۸۰.

Zhang ,I. (۲۰۱۴) Revisiting the predictive power of thinking styles for Academic performance . The Journal of psychology Interdisciplinary and Applied . ۱۳۲ , ۴ July ۲۰۰۴